

לפי אופן
הישיבה
זמני התפילה והנחת המזבח

ה'ר"ג א'
מוצאי שבת
7:07

סוף זמן קריאת שמע ותפילה

מוקדש א' 8:00
מוקדש ב' 8:42
מוקדש א' 9:16
מוקדש ב' 9:44

טיב הקהילה

יו"ל ע"י קהילת שבת בבית ד'

בנשיאות מורנו הרב "צ"ר גמליאל רבינוביץ שליט"א

שבת זכור |

טיב הפרשה

משיחותיו של מורנו רבינו שליט"א

כוח וסגולת התורה

אותו "יחודה אחרי" כלומר, אין זה אותו יחודה שהיה מקודם, כי מתחילה היה בעל בעניניו, אך לבסוף נתעלה למאור, וזכה להשיג השגות גדולות וסודות התורה המגלים רק לצדיקים, וזכה שרשבי" מביא את השגותיו הקדושים בספרו הזוהר הק.

רבי יהודה הסביר שמה שראה לנכון לחלק מחצית מרכושו לעניים, הוא כי עצם מצאתו העני בעולם, הוא שהביאו לידי מדרגותיו הרמות, כי ללא זאת לא היה חילוק בין קרבן עני לעשיר, והיה מביא את המוטל עליו והיה הוכן מקריבו, ושבו היה חזר לשגרת חייו, אך מאחר שהיה חילוק דבר זה הביא להשתלשלות הדבר מעלתו הרמה, הכי טובה להעניס ופזיר מעותיו בעבורם. מעשה זה ללמד היה באה על ב' דברים, האחת הוא כמה חמור הוא מחשבה שאינה לרצון הש"ת, עד שמי שהיכולת בידו הוצרך להביא בעבורו קרבן שמינה, והשנייה עד כמה יכול האדם להתעלות בכוח לימוד התורה, כי התורה היא המרום את האדם, ואם היה מתחילה כאחד מן השורה וזכה להתעלות ונעשה עד ידה כאחד הצדיקים אשר באין.

ומיד דברי בענין סגולת התורה, שעל ידה וזכה האדם להתעלות למאור, ראוי לו לדעת שמלבד היחיד וההתעלות על ידה מקבל האדם כוחות בלתי טבעיים מכות קדושות, וזה היה כוח הצדיקים שחוללו אותם ומופתים להטיב על דם ישראל, וכעין המעשה שהיה עם הרה"ק החוזה מלובלין זצוק"ל, שהורבה פעמים בעת שקיבל קהל לברכה, עשה הפסקה לזמן מה, ולאחריה המשיך לקבל קהל, ולא ידעו מה טעם נוגע הוא כן, עד שפעם אחת התחבא אחד מחלמיו בדודו לראות מה עשה הוא בזמן ההפסקה, וראה שלוקח גמרא ומתיישב ללמוד. שאל התלמיד את רבו מה פשר המעשה. בשלמא אם היה מתפלל בענין עד מאן דזו - היה הדבר מובן, אבל ללמוד הרי יכול הוא גם יתור מאחור!

נענה החוזה והסביר לתלמידו, כי כל הכח שיש בידו לברך את ישראל הוא משום שכל הישועות וכל הכחות שבעולם נמצאות אך ורק בתורה הקדושה, ולכן לפעמים, ששמרנוש הוא שנטרס לו מעט כח נגזר לו בידו ובכח הנדרש לברכה - מיד מתיישב הוא ללמוד, כדי לקבל חיות חדשה מהתורה, שעל ידה יוכל להמשיך ולברך.

ועל פי האמורא מרדכי לפרש את אמרו הכתוב בברכת יעקב לאפרים ומנשה (בראשית כ"ט) ויברכם ביום ההוא לאמור כי 'ברך ישראל וגו' כי תיבת 'ברך מורה על כ"ב אותיות התורה, וכיון יעקב לימד בזה שרק בכוח כ"ב אותיות שבתורה יהא אפשר לברך את ישראל, שאם אין לאדם את זכות התורה, אין לו את כח הברכה לברך אחרים, כי כל הברכות שבעולם באות רק בזכות ובכוח התורה, וכמו שמוכח בגמרא (בבא בתרא ס"ק) שמי שיש לו חולה בתוך ביתו ילד אצל חכם ויבקש עליו רחמים, והכח פירוש מן שיעור ומבין בתורה, כי רק בכוח התורה ניתן לברך ולרפא אדם.

ואם תראה קצת מהן והבקי את המעשים יקריבם אל נפשו ואלו מילין יקריבם אל נפשו

לפי זה: א- ב

הנה, מן הראוי להביא מה שאיננו בזהר הק' בפרשתו, עובדא השיין לענין הקרבת העולה, כי יש בה חיוק עצום לחוגי התורה, שידע עד כמה מדכך האדם מכות עסקו בתורה והמדרגות הרמות לתן הוא וזכה מכות קדושת התורה.

הנה האלוקי רשבי" מביא בזהר הקדוש כמה וכמה סודות התורה שנאמרו מפי אחד הנקרא "יחודה אחרי". מי היה אותו "יחודה אחרי" ומה הביאו לידי התעלותו שהיה כאחד הגדולים, וזכה שנתגלו לו כמה וכמה סודי תורה, וע"ש מה נקרא אחרי, על זה מביא רשבי" בזהר הקדוש בפרשה זו סיפור נורא, יחודה זה היה עשיר נכבד מאד, פעם אירע מקרה ונפל הרהור רעה במחשבתו של אותו יחודה, וכיון שכן נתייבץ להביא קרבן עולה, הבאה על חטא הרהור, ומאחר ואמרה בתורה שביכולת להביא קרבן זה מן הענין, הביא יחודה קרבנו מן הענין, אך הכון בראותו כי הוא המביא את הקרבן לא רצה להקריבו, באמרו כי אפי' אפסדות מן התורה להביא קרבן זה מן הענין, אך זהו רק לענין, אבל על עשיר כיחודה מוטל להביא קרבן שמן מן הבקר, ואי אפשר לו להתכפר בעולת הענין.

העשיר שראה שמסרב הכון להקריב את קרבנו, נתמלא בצער גדול, ושב בביתו כלעומת שבא בפני נפש, כשנכאז אחיו וראוהו מיצ, שאלו לפשר עצבותו, סיפר לו העשיר את כל אשר קראו, ואע"פ שהיה שחבאי ולא רצה הכון להקריבו, כששמע אחיו את כל זאת, דיבר על לבו, והסביר כי אכן צדק עם הכון, כי זהו דינו של העשיר שעליו להביא דוקא בן בקר, ולא תהיה הכונה להביא מן הענין אלא לענין, כיון ששמע זאת והבין שהוא חובט, נרצה להביא מן הבקר, ואמר שמאחר וראוהו שחשבה בלתי רצויה חמור למאור, עד שצריכים להביא עליה קרבן מן הבקר, לכן נודו חדר נדר שמענה יהיה וידע למאור לכל להרהר בשום מחשבה שאינה לרצון לפני הש"ת, אך מאחר דודי שהיא קבלה קשה מאד, כי מבלי שהיה ממוחל בתורה דראי תתגרר בו רוח השטות המתעורר בלבבות הפגניים מן החכמה, והוא היה היה עשיר שטרוד היה כל היום בנכסיו המרובים, לכן קבע עם אחיו שילמדו שניהם תורה מחצות הלילה עד אור הבוקר, ושאר שעות היום עוסק במשא ומתן, ואכן קיימו מה שקבלו עליהם, וכן נמשך הדבר עד שזכו ללמוד יחד כל התורה כולה.

וידע היום, מצא יחודה את רבי יוסף סאב, שהיה רבו שהדריכו מנועויו בעניני חובת האדם לבוראו, ויער בו רבו ואמר לו: מה זאת שהרן מבלה את רוב שעות היממה בעניני חיי שעה במקום לעסוק בעניני חיי עולם, שמע יחודה לתוכות רבו, ועל אתר החליט לטייל מחצית מרכושו ולחלקם לעניים, ואת המחצית השנייה העניב לידי אנשים העוסקים במקום וממכר כדי שיתמקחו עם מעותיו ויתחלקו עמו ברחושים. ומאז הקדיש את כל ימיו לתורה ועבודת הש"ת. לימים נתעלה רבי יהודה למאור ונעשה אדם גדול בתורה, והיו קוראים

טיב המערכת

לבסומי בפוריא למה?

מעשה שהיה אצל הרה"ק מרדכי ז"ע, שנכנסו אצלו אנשים שרצו לעמוד על מעשי החסידים שהיו נראים תמוהים בעיניהם, ותוך כדי הדברים העלו את תמיהתם בפניו ואמרו, הנה נוהגים אנו לקום תמיד עם עלות השחר, ומתפללים אנו כותיקין, ואחר כך עוד יושבים אנו ללמוד משניות ושאר לימודים, ואתם קוראים לנו "מתנגדים". ואילו אתם קמים מאוחר מתפללים שחרית בשעה מאוחרת, ואחר התפילה יושבים עוד לשנות משקל לחיים רכז, ועל כן אתם קוראים לעצמכם "חסידים".

נענה הרה"ק ואמר, הבה ואסביר לכם מהו ענין שתיית הלחיים שנראה כל כך תמוה בעיניכם, כי היות והיצר הרע יודע היטב כמה רם ונישא הוא כח התפילה, וידע הוא שהשי"ת שומע ושותף, ושיכולותיו המעשיים בכוח התפילה כל מיני ישועות, לכן מעמיד הוא בפנינו כל מיני דברים המעכבים את הכוונה הרצויה בתפילתו. אך אנו החסידים התחכמו לו, נוהגים אנו להתשיב ידיו אחר התפילה, ומאחלים לחיים זה לזה, וברגע של התקרבות פותח אחד בפניו בנפיו את סגור ליבו, ומשיח את אבדן עם לבבו, ומגלה צרכיו, והבין מאחל לו שכל לבו שתתמלא בקשתו, חו הברכה הוא היא נחשבת כתפילה, שהרי תפילה נאמרת בכל לשון. וכשמברכים את לזה אף זאת התפילה תחשב, ולתפילה כזו אין היצר הרע שם כל לב, ולכן נדמה לו שרק משוחחים החברים זה עם זה, וברגעים אלו יכילים לעלות כל התפילה כולה. על פי עובדא זו יכילים אנו להבין מהו הענין שציונו לנו חכמינו ז"ל 'חייב אינש לבסומי בפוריא' כי על זה היום אמרו חכמינו ז"ל 'כל הפוסט די נוגעין לו מלמד הכונה הפשוטה במאור בספרים הקדושים שהמכוון הוא על ענין התפילה, כי הקב"ה נותן לכל אחד שפשוט לו יד ומבשך את ישועותו, אך היצר היודע כל זאת, גורם בלבול הדעת להאדם שלא היה יכולותו לכוון כראוי בתפילה, וממילא לא יזכה למלוי משאלותיו, על כן התחכמו חכמינו ז"ל ואמרו 'חייב אינש לבסומי בפוריא' ואז מברכים לו לזה באהבת רעים ובגילוי לב אל לב, ונשמעים כל אלו הברכות שמתוך איש ישראל להבין, מתוך המבטק והשתייה נכדת, ופועלים ומושיכים הרבה ישועות גדולות ונשגבות שבביל כל ישראל אמן.

(עפי" טיב התורה - מורים)

ניתן לשפוט את שיחותיו של
מורנו רבינו שליט"א
בספר פירוש וישיב
לשיחות שלשון הקודש: 073-2951320
לשיחות באודיש: 073-2951321

שיחתו השבועית של מורנו הרב שליט"א
בכל ליל שישי בין השעות 9:00 - 10:00
בבית מדרשו רח' ישיעהו 7 י-ם
תפילה ליל שבת בזכרון פשה בשבטיל ב'חדף
היופ"י שחרית של שבת בבית מדרשו בשעה 8:30

טיב
ההודעות

עדכון זמני
קבלת קהל בבית מדרש
ורבנו שליט"א אך ורק
באתר קו"ל שפספרו
052-7168366

נכתב ע"י הר"ר מאיר רבינוביץ שליט"א
מיוסד על לימוד היומי בספר קיצור שו"ע כפי תקנת הקהילה
ערוך ומסודר לפי פוסקי זמננו

הלכות שונות בשתיית היין בפורים

שינוי מקום בשתיית היין

א. השו"ת יין בכמה מקומות, אם לא שותה מתחילה כשיעור רביעיית ויצא אח"כ ממקומו, צריך לחזור ולברך בורא פרי הגפן, אבל אם שותה מתחילה כשיעור רביעיית יש בזה ידיעות בין הפוסקים אם צריך לברך בברכה אחרונה במקומו וכן אם יצטרך לברך בברכה אחרת משום שינוי מקום, ולכן להתחילה יש להחמיר לברך אחרונה בברכה אחרונה במקומם, ואם למעשה שינה מקומו א"צ לברך (שו"ע סי' קע"ח ומ"ב שם ובסק"ח).

ב. להתחילה יש להקפיד לברך בברכה אחרונה מיד אחר גומר שתייתו, דיש לחוש שמא יעבור הזמן של שיעור עיכול ויפסיד הברכה אחרונה על הכוס ששתה (מ"ב סי' ק"צ סק"ח). ועי' בכ"פ החיים (סי' קפ"ד סק"ט) שכתב לענין שיעור עיכול בשתייה ואכילת פירות, דאם שהה עד חצי שעה יכול לברך, ואם שהה יותר מזה יש לו לאכול עוד ויכין לפטור את מה שאכל כבר, ואם אי אפשר לעשות כן ישנע ברכה מאחר ויכין לצאת, או שיברך בליבו.

ג. אם באמצע סעודתו שותה יין ויברך בפח"ג, אפילו לא שותה כשיעור, ואח"כ שינה את מקומו ורוצה לשתות שם עוד

יין, אין צריך לחזור ולברך בפח"ג, כיון שהוא באמצע סעודתו (בה"ל סי' קע"ח ד"ה ואכל).

דין שיכור לענין תפילה קריאת שמע וברכות

ד. שותה יין כדי רביעיית, אל יתפלל עד שסיים יינו (שו"ע סי' צ"ט ס"א).

ה. ואם יעבור זמן התפילה בינתיים אין לחוש להחמיר כל כך, כיון שעכשיו בלא"ה אין מכוין כ"כ בתפילה (מ"ב סק"ג).
ו. וכל מי שהוא שותה ומרגיש בנפשו שפיג יינו די לו בכך, ולכן אין נהרין בינות שלנו ומתפללין אף אם שותה רביעיית או יותר, כיון שאין ינות שלנו חזקים (שם סק"ג).

ז. אם מתפללים מתוך סידור שבידו, אין חוששין לשכרות מעט (שם רמ"א ס"ב שו"ע הרב שם ס"ד), וי"א דאין נכון לעשות כן (מ"ב סק"ו בשם הפמ"ג).

ח. שותה יותר מרביעיית והתפלל, אם יכול לדבר לפני המלך תפילתו תפילה, ואם לאו תפילתו תועבה, וצריך לחזור ולהתפלל כשיסייר יינו מעליה (שם סק"ג א').

ט. ואם עבר זמן התפילה משלים אותה בתפילה הסמוכה שתיים (שם).

י. ואפילו התחיל לשתות אחר שהגיע

יג. ולענין ברכת המזון, אם היה שיכור לגמרי עד שאינו יכול לדבר לפני המלך, נסתפקו התוספות והרא"ש אם צריך לחזור ולברך (שם סק"ה מ"ב סק"ו).

יד. מסקנת האחרונים דאם אירע שנשבר לפניו עד ששאר ברכות, וכ"ז המלך אעפ"כ יברך, ומ"מ לכתחילה יהיה שלא יבוא לידי כך (שו"ע סי' קפ"ח ס"ה מ"ב סק"ו עיי"ש). ומיירי שלא הגיע לשכרותו של לוט (מ"ב שם).

טו. שאר ברכות יכול לברך אף על פי שהוא שיכור (סי' צ"ט ס"א), וי"א דיש להחמיר לכתחילה בשיכור שאינו יכול לדבר לפני המלך אף בשאר ברכות, וכ"ז כשלא הגיע לשכרותו של לוט, דאל"ה כשנטה יחשב לגמרי לכ"ע ופטור מכל המצוות, ע"כ אפילו בדיעבד אם קרא ויברך אז לא מיפטר בכך שהרי פטור היה באותה שעה וחייב אח"כ לחזור ולקרות ולברך (מ"ב סק"א).

טז. אין מצרפין אותו למנין עשרה, וי"א דהיינו דוקא בשיכור כלוט, אבל אם רק אינו יכול לדבר בפני המלך מצטרף (כ"פ החיים שם סק"ו עיי"ש), וי"א דגם בזה אין מצטרף (מ"ב סק"ו, והרא"ה בספר עמודי קשר גדול פ"ח ס"ה, בא"ח א' פרשת ויחי ס"ו), ולענין ג' לזיומן אפשר דשרי (מ"ב סק"י).

זמנה, שהיה סבור שיהיה לו שהות להתפלל לאחר שפוג מן היין המועט שהתחיל לשתות בדיעה משובשת, ואח"כ נמשך לבו אל המנשה ושכח מן התפילה ונשתכר כ"כ עד שלא נשאר לו שהות להפיג את יינו טרם עבור זמן התפילה, אעפ"כ שוגג מיקרי. אך אם הוא סמוך למנחה ויעבור הזמן ודאי אם ישתכר שלא יוכל להפיג את יינו בזמן קצר כזה, מזיד הוי לכ"ע ואין לו תשלומין (מ"ב סק"ו).

יז. אם נאנס אל התפלל ערבית מוחמת שכרותו וכבר עלה עמוד השחר, יכול להשלים ידי חובת קריאת שמע וברכותיה עד הנץ החמה, אבל ברכת השכיבו לא יאמר דאיו זמן שכיבה, וגם שמו"ע לא יתפלל, תפילת ערבית נתקנה רק בשביל לילה ומכיון שעלה עה"ש יום הוא לכל דבר, אלא יתפלל שחרית שתיים (שו"ע סי' ר"ה סק"ד ד' מ"ב סק"ד).

יח. דין קריאת שמע כדן תפילה, ויש מקילים, ע"כ יש לזהר לכתחילה שלא לבוא לידי כך, ובדיעבד אם נשתכר אין לפטור את עצמו מקריאת שמע משום זה, ואם יפוג יינו עד שלא עבר זמן קריאת שמע יחזור ויקרא הפרשיות (סי' צ"ט ס"א מ"ב סק"ח).

ויכין באכילה ושתייה שכל האומות העולם עושין עמנו טובות, וכל הרעות יתפכחו לטוב, ויקויים בנו (דברים כג, ו) 'ולא שמע אלקים אל בלעם ויהפוך ה' אלקיך את הקלה לברכה', אמן סלה ועד, כע"ל.

הטעם מתחפשים בפורים
ואביא מילתא דבחינוחא לכבוד פורים, טעם שמתחפשים בפורים, דביום הכיפורים מתחפלים עם העבריינים, ואז העבריינים מתחפשים לכשרים, משא"כ בפורים יש בחינה 'ובכן אבוא אל המלך' אשר לא כדח, פי' אפילו אינו רואי כ"כ, ובחינת כל הפושט יד נותנים לו, א"כ כל אחד, אפילו במצב שאינו רואי, יכול לבקש ממלכו של עולם כל הישועות, א"כ הכשרים מתחפשים, לרמז שאפילו אינו רואי כל כך, יכול לבוא אל המלך ולהתחנן לו ולהושיע בכל הישועות, רק צריך לפשטו חיד, לעשות כל להשפעה קדושתו, דהיינו לפשט ידו ולהקב"ה, ואז יזכה להושיע לכל הישועות.

אמר בזה הקדוש (תיקוני זוהר תיקון כא דף נז ע"ב) יום כיפורים שהו כמו פורים, כלומר שהארת יום כיפורים הוא פורים, עבור שביום כיפור מה שחלף ועבר אין, מעתה הוא מטוהר, וחושבנא מכאן ולהלאה וכו', כי עיקר הארות יום הכיפורים לקנות כל חדש לעבוד אותו, כמו שתיקנו (בתפילת יעלה) למען נחלל מעושיך ירין ונשוב לעשות חוקיך רצונך, כן בפורים, מה שחלף ועבר אין, ומעתה מקבלין עלינו עול תורה ומצוות ית"ש, עכ"ל.

בכל כזית שאוכל ישמח בעול תורה ומצוות

ועוד (שם פורים קדושה רביעיית ח"ל: כשאוכל ושותה בפורים לא ירבה בהוללות, רק יקבל עול תורה ועול מצוות כמו בימי מרדכי ואסתר, ובוה יהיה עיקר שמחתו, ויקיים שוש אשיש בה' (ישעי' ס"א י'), ובכל כזית וכזית שאוכל כיון ששמח בעול תורה ומצוות, וישמח יעלה בקבלת התורה, וגם ישמח ויעלה

ונשתתק, ובסעודה שינה פעלה להשביח איבי ומתקנע כמו ביום כיפורים וכו', ומרדכי ואסתר פעלו שביום פורים, לא יהיה שום קיטור על ישראל, כמו ביום כיפורים, וזהו ותכנתו אסתר וכו' את כל תקף לקיים את אגרת הפורים הזאת שנית, פירוש "תקף" בגימטריא "שעיר" (580), ורצה לומר שהידיע להם את גודל חשיבות של ימי הפורים, שבימי הפורים אין שום שטן ופגע רע כמו ביום כיפור על ידי השעיר, ועל כן ראוי לקיים את ימי הפורים לדורות, עכ"ל.

בפורים מקבלין עול תורה ומצוות

ובספר קדושת לוי (פורים סוף קדושה ראשונה) ח"ל: יתלהב לב האדם בקראו המגילה, ויכין בקראו ובשמעו המגילה, שמענה מקבל עול תורתו ומצוותיו, כמאמר חז"ל (שבת פח ע"א) קיימו מה שקיבלו כבר וכו', לכן יכין את עצמו, מה שחלף ועבר אין, ומעתה הוא מקבל עליו עול תורתו ומצוותיו ית"ש, לכן

פורים כפורים
ידוע מתקוני זוהר (תיקון כא) דיום הכפורים כפורים, ואמרו עי' גדולי הצדיקים מי נתלה במי, ויהיכ"פ נתלה בפורים דפורים יותר גדול.

ושמעתי דבר נפלא דבמשניות מגילה בכל ד' פרקים, בכל פרק כתוב ויהיכ"פ, בפרק א' משנה ה' - אין בין שבת ליום הכפורים, בפרק ב' משנה ה' כל היום כשר וכו' ולוידי יום הכפורים, ובפרק ג' משנה ד' ב"ח וכו' וביום הכפורים, ובפרק ד' משנה ב' הכפורים ששה ודפח"ת. (אפשר לשאול לילי התשב"ד אשר למדו משניות מגילה, איפה מוזכר יום הכפורים, בכל פרק במשניות מגילה, ותתרבה הערת).

בפורים אין שטן ופגע כמו ביום כיפור

ועי' בספר מאור ושמש (רמזי פורים) ח"ל: והי' סעודות שעשתה אסתר להמן, היו דמיון ערב יום כיפור ויום כיפור, שאל ידי סעודה ראשונה

עצביהם כסף

בכל ליל שישי אני עושה משמר בבית החולים לצד קרוב משפחתי המאושפז כבר הרבה זמן, כאשר ביום שישי עם בוקר אני מתפלל שחורית ונוטע באמצעות מונית לתלמוד תורה למלא שליחותי כמלמד דרדק.

ביום שישי האחרון ירדתי מהמונית והמסכתי בדרכי לת"ת, אלא שצפירה חדה הסבה את תשומת ליבי, הפניתי את מבטי לכיוון הצופר וראיתי את תנהג מסמן לי באצבעו כי לא סגרתי טוב את הדלת. כמובן שסבתי על עקבותי, פתחתי את הדלת קלות ודעג לפני הטריקה גיליתי צורר שטרות שנשמט מכיסי במהלך הנסיעה, היה זה סכום כסף גדול שהיה עלי לשלם עוד באותו יום לפריעת חוב.

נטלתי את הכסף חזרה וסגרתי את הדלת אחרי בעדיות, בשבב והודיה לה על חסדו שגמל עימי.

בעל העשרה: ג. מ.

ולא ירע לבבך בתתך לו'

פירוט לפורטה חסכוני על מנת לרהט את ביתנו, כעבור שנתיים של חיטון ניושנו בהתרגשות לבצע הזמנה מחושבת לפי הצבע והמידות הרצויות.

שילמנו מקדמה כמקובל מהמפעל הודיעו כי ייקח עוד שנה הזמנה תחבצו והם כבר יערכו אותנו מתי עליו להשלים את התשלום. ביתניים פנה אלי חבר קרוב בבקשת הלוואה כספית למספר שבועות. בידיעה כי הסכום יושב אצלי ללא שימוש שמחתי לעשות מצוה עם כספי.

אלא שבמפתיע התקשרו מהמפעל והודיעו לנו כי תוך יומיים עליו להפקיד את הסכום עבור ההיווס. תיכף התקשרתי לחברי לבקש את פירעון הלוואה, אך הוא מצדו התנצל ואמר כי רק עוד שלושה שבועות יקבל את הסכום כפי שסיכמנו בינינו.

לא ידעתי מה לעשות, מצד אחד עשיתי מצווה וממצווה לא מפסידים אך מאידך על להפקיד את התשלום ואין לי מוחיק.

למחרת, הפלא ופלא, התקשרו מהמפעל ואמרו כי שנו בזמנים ורק בעוד חודש עלי לבצע הפקדה. לא מן הטבע שמפעל יתקשר לאחר גביית תשלום, ונשמתי לרווחה.

כעבור שלושה שבועות פרע חברי את חובו והפקדתי את הכסף בזמן.

בעל העשרה: ל. מ. ג.

הבעונון לזכות את הרבים בסיפור של השגחה פרטית
מוזנן לשלוח א"ר שבעה סטואט
תקופה: 15326517922
או: o.y.wines@gmail.com

שמחת פורים

במגילת אסתר (ח.א) נקרא המן הרשע "צורר היהודים", הקרי הוא 'יהודים' ביד אחד, והכתיב הוא 'יהודיים' בשני יודין. וכן הוא הכתיב בפסוקים נוספים (ח.א, ח.א).

כיוצא בדבר מצינו בפסוק (אסתר ט, כו) "על כן קראו לימים האלה פורים". - הכתיב הוא 'פורים' בפ"א רפה, ואילו הקרי הוא 'פּוּרִים' בתוספת נקודה בתוך הפ' (פ"א דגושה).

דורשי רשומות דרשו ברמזי קרי וכתבי הללו, שתיבת "יהודיים" בשני יודין, באה ללמד שבתוך היהודי יש עוד 'יוד', הוא היהודי הפנימי. כי מלבד 'היהודים' בצורה החיצונית שלהם, במעשים ובמלבושים של יהודים, ישנו עוד 'יהודי' פנימי! שכל כולו מלא בכל לבו ובכל מוחו ובכל נפשו ביהדותו, לא רק במעשים ולבושים חיצוניים... את היהודי הפנימי הזה רצה המן בעיקר לכלות רחמנא ליצלן!

כיוצא בדבר ישנו 'פורים' חיצוני, בפ"א רפה, שאמנם מבחוץ עושה ככל מעשה הפורים, ומתחפש בתחפושת הפורים... אבל זהו פורים חיצוני.

ברם ישנה נקודה פנימית בתוך ה'פ' ל'ורים, הוא הפורים הפנימי, הבורע באש התלהבות קודש בתוככי לבות ישראל פנימה, שם היא עיקר שמחת הפורים! (שפת חיים).

אחד לבדו לשאת שני אנשים יחידיו!... בטח נאנק הוא ומצטער תחת משא כבד שכזה!...

מיד ירדו השנים מן החמור, ונשאו את החמור המסכן על כתפם, כדי לצאת ידי חובת כל הדעות כולם...

טיב המוסר השכל הנלמד מזה המעשה שלא היה, שכל קוויץ לא יבושו, ולא יכלמו לנצח כל החוסים בך, להודיע בך. - כך דרכם ומידתם של כל החוסים בך, להודיע שלא יבושו ולא יכלמו לנצח, מכל המלעיגים עליהם. עושים הם את אשר צריכים ומחויבים לעשות בדבקות להט האמונה, ומתוך ביטחון ותקוה איתנה בבוראם, ואין נותנים אל לב מה יאמרו הבריות, ללא שום בושה וכלימה, וללא שום מחשבה וחשבון דעת הבריות. כדרכו של מרדכי הצדיק, שלא קם ולא זע בכלום גם אחר שאמרו אליו האנשים יום יום את דעתם והשקפתם, שלדעתם אינו נוהג כנונה, ושגם על פי דת של תורה אין זו ההנהגה הראויה. - הוא לא שת לבו לדבריהם ודעותיהם כלל, רק המשיך להתנהג כפי צו ליבו ודעתו בדרך חובתו על אדמות. כדרך שאמרו במדרש (ב"ר נח. טו): "אברהם העברי - שכל העולם כולו מעבר אחד, והוא מעבר אחר". - זה הוא סוד קיום איש ישראל בתורה ויראת שמים בכל עת ומצב.

כאשר מתרגלים לחיות באמת בתום ובושר פנימי, אין חושבים איך לצאת ידי חובת אנשים, וליפית התנועות והמעשים כדי שימצאו חן בעיני הבריות, ה'יהודי' ה'חיצוני'. אלא עושים הכל באמת בינם לבין קונם, ה'ל'הודי' ה'פנימי', ואין נותנים אל לבם ודעתם מה חושב פלוגי ומה דעת אלמוני על ההנהגה.

כאשר זוכים להשתחרר מכל זה, הרי זו חירות של אמת, | הפסק כעבור ד' |

אב ובנו יצאו לדרך לטיול בחצות, ולקחו עמם את החמור למשא, היה האב רוכב על גבי החמור ובנו הלך לצידו בגרלי, כשהם מטיילים בשלוח, ומשוחחים להנאתם בנעימה.

בדרכם חלף על ידם איש אחד, שלמראה הנאתם של האב והבן בטיולם התעוררה קנאתו, ובעין שאינה טובה סנו בו באב, והוכיחו לאמר: "היכן קצת רחמנות? אתה אדם גדול וחזק וישב בך במנוחה על החמור, ואילו בןך החלש והעדיף רך בשנים, משתרח ומחייג בגרלינו!"...

מיד ירד האב מן החמור, ופינה את מקומו לבנו לשבת על החמור, והלך הוא לצידו, וכך המשיכו בשיתותם היפה.

כעבור שעה קלה עבר שם אדם שני, וכמעשה הראשון ניגש אף הוא לתוכחה ומוסר, אך הוא פנה בעקיצתו דווקא אל הבן: "היכן הכיבוד אב? הרי אתה עדיף צעיר וחסון וכוחן עמר, ואילו אבך אדם מבוגר וקשה לו יותר ההליכה, תן לו שירכב!"...

תיכף ירד הבן אף הוא מן החמור, וילכו שניהם יחידיו אב ובנו על די החמור, והמשיכו בטיולם הנאה. לאחר זמן מה עבר שם אדם שלישי, הוא כבר התנפל בתוכחתו על שניהם יחידיו, לאמר: "סיפשים שכמותכם! היכן מעט חכמת חיים? הרי יש כאן לפניכם מן המוכן חמור טוב וחזק, ויכולים אתם לרכב עליו! ולמה תתייעו לריק בהליכה רגלית?"...

על אתר עלו השניים יחידיו לרכב על החמור והמשיכו בדרכם.

חלף שם אדם רביעי, ושוב הוכיח אף הוא את שניהם, הוא העדיף לעוררם מתוך רגשי רחמנות על החמור המסכן... "הרי זה ממש צער בעלי חיים! שיצטרך חמור

ומעשבינ הכל אן ורק להשי"ת ולעמו ישראל באמת ובתמים.

[טיב הפורים, שושנת עקב]

~ ~ ~

"כל הפושט יד נותנין לו" (ש"ע סי' תרצד ט"ז). ידוע מה שרמזו בספרים בהאי הלכתא, שהיא מוסבת גם כלפי שמיא, שהרי השם יתברך מקיים מצוותיו. כדאיתא בירושלמי (י"ה ט'): "נוהג שבעולם, מלך בשר דוד גזר גזירה, רצה מקיימה רצו אחרים מקיימים אותה. אבל הקב"ה אינו כן, אלא גזר גזירה ומקיימה תחילה. מאי טעמא? ושומרו את משמרתו אני ה' (ישעיה כב ט), אני הוא ששימרתו מצוותיה של תורה תחילה" ע"כ.

והיינו: "כל הפושט יד" - בתפילה ותחינה לפני הבורא ברוך הוא ביום הפורים, "שומעין לו" - מובטח הוא שאין תפילתו חוזרת ריקם.

ומעצם זה הפורים אנו למדין גודל כוחה של תפילה, כאשר יצאו ישראל על ידי תפילה משפל המצב בתחתית השפלות שאין למטה הימנה, שהרי נעזרו כולם כאחד ממש להשמיד לחרוג ולאבד, אנשים נשים וטף ללא יוצא מן הכלל, עד שלא יסארו בעולם חלילה אף לא שריר ופליט לשונאיהם של ישראל רח"ל. ועל ידי התפילה והזעקה נתהפר עליהם הגלגל מבירא עמיקתא שבעמיקתא, לאיגרא רמא שברמא, שנעשה מזה הי"ט הגדול ביותר שבישראל. ויש ללמוד מוסר, שלא לזלזל בשום תפילה של איש ישראל.

עובדא ידענא, ביהודי אחד שהיתה לו בת שהגיעה לפרקה, פרק האשה נשאת, והיתה שופכת צקון ליבה מדי יום ביומו בתפילות ורגשות שתזכה לבעל תלמיד חכם, וכך היתה מתפללת ושופכת שיח ליבה לפני מלך מאזין שוועה לערך שלש שנים! ויהי כמשולש שנים דיבור בה נכבדות בבחור אחד עליו גדול, מבחירי הבחורים המצוינים ביותר שבישיבה, והיו שתי הצדדים מרוצים מאוד, וגנמו השידוך בכי טוב. - כמובן שהיתה ההתנהגות בשמחה נפלאה, והאמת והשלום אהבו בניהם עד למאור. תקופה קצרה לאחר הנישואין, כשראתה האשה הצעירה את גודל אהבת התורה של בעלה התמדתו ושקידתו, סיפרה לו כמשיחה לפי תוהו, שהרבה התפללה ובכתה על כך שתזכה לבעל תלמיד חכם, וברוך השם שששמעה תפילתה ונתקבלה. כשמוע בעלה זאת נתרשג מאוד לפתע, ושאלה אם

יכולה להיזכר אימתי בדיוק התחילה בתפילתיה על ענין זה, צמצמה האשה מחשבתה עד שנוכרה בדיוק כיצד ואיך נפל דבר, ומתי התחילה בתפילות הללו. כשנקבה בתקופה בה התחילה בתפילתיה, פרץ בעלה בבכי נסער, וסיפר לה ברגש גדול שעד אותה תקופה היה ראשו שותם, ולא ראה שום בריכה בעולם, ולא נשאה תורתו פירות. ובפתאום באורח פלא מאותה תקופה נשתנה לאדם אחר, מוחו נפתח בבת אחת להבין ולהשכיל, ולבו נתמלא אהבת תורה, ונתהפר לאיש אחר ממש, עד שהתעלה למדרגת תלמיד חכם, בדיוק כאשר היא ביקשה. למדנו מכאן, עד כמה אין האדם יודע שתפילתו פועלת ועושה, שבמשך שלש שנים היתה זו הכלה יושבת ומתפללת ובוכה, בלא לדעת אם התקבלה תפילתה ונעשה מבוקשה אם לא. ומן הצד השני היה בחיר ליבה באותם שלש שנים ממש עולה ומתעלה בתורה ובחכמתה בלא שיבין כיצד קרה בו מפנה מהפכני שכזה.

כיוצא בדבר יודע אני ומכיר משפחות בירושלים עי"הק, שהמתינו הרבה שנים לפרי בטן, וביקשו והתפללו על כך מאוד, ולבסוף לא זכו אלא לבן יחיד, אבל מאותו בן יחיד הסתעפו והשתלשלו להם מאות נכדים ונכדות!

טיב השמחות

ברכת מזל טוב

למורנו ורבנו שליט"א

ולבנו הרה"ג ר' מאיר

עורך מדור טיב ההלכה

לרגל נשואי הנכד / הבן

יה"ר שידווח נחת דקדושה מכל י"ח

יעלה הזיווג יפה, ויזכו לבנות בית

נאמן בישראל בנין עדי עד

ללמדך שאין תפילה חוזרת ריקם, ואפילו אם לא העליה לעצמו שיתמלא מבוקשו כפי שביקש, הרי שעמדו אלו התפילות עבור צאצאיו אחריו, שיתקיימו בהם כל בקשותיו.

[טיב הפורים, תזנות לאביונים]

~ ~ ~

"ככה יעשה לאיש אשר המלך חפץ ביקרו" (ו, ט"א). - "המלך", הלא הוא הקב"ה מלכו של עולם, כדאיתא במדרש (אסתר רבא ט) כל מקום שנאמר במגילה זו 'המלך' סתם רומז להקב"ה. מבורא אם כן, שהמלך יתברך שמו בעצמו הוא שחפץ ביקרו.

מלמדנו כאן הכתוב בכל גדולה ושררה, שלא מידי אדם הגיעה משרה זו, אלא "המלך חפץ ביקרו", והשם יתברך הוא שגלגל ברכונו אותה גדולה. וכל סדר מינוי השררה והשלוחים הממנים, כולם שליחים נאמנים להוציא אל הפועל הגדולה שנגזרה לו משימים.

כך חש מרדכי הצדיק בעת שהרכיבוהו על הסוס בכבוד גדול, שהשליח הוא שחפץ ביקרו! ואין כאן שום מקום גאות כלום. וכך חשו והרגישו כל הצדיקים תמיד, בכל כבוד שחלקו להם.

בספר הקדוש "שבחי בעל שם טוב" (דף א) מביע מעשה נורא ממון אור שבעת הימים הבעל שם טוב הקדוש ז"ע.

חל"ק: "שמעתי מר' אהרן דק"ק מעזיבזב שסיפר לפני הרב דקדקליתו. פעם אחת נסע הבעש"ט ל"ק"ק 'בראד', ולן במקום אחד סמוך לבראד.

בלילה חרד הבעש"ט, וארכובותיו דא לאד נקשן, עד שהעיר ר' צבי סופר משנתו מחמת קול הקשה.

אמר לו הסופר: מה זה החרדה.

וסיפר לו, שבא אלי רבי (אחיה השילוני) ושאל אותי: מי יותר טוב, אתה או אברהם אבינו ע"ה?

שאלתי אותו, מה זה מהות השאלה.

אמר לי, אתה תבוא ל"ק"ק בראד, ויעשו לך כבוד גדול, אם ח"ו לא תתחזק תאבד כל מה שהיה עד הנה, ונתחרדתי עד מאד."

וכשבא ל"ק"ק בראד, באו אליו הנגידים להקביל פניו במלבושי כבוד, והוא התחיל לשחק עם

הסוסים ולהחליק אותם, ולהכות אותם בידי, כדרך המשחקים עם הסוסים.

ועתה דע לך עד היכן מגעת יראת חטא של הבעש"ט עכ"ל"ק בספר שבחי בעל שם טוב ז"ע, אמן.

[טיב הפורים, תוספות לקראת מהדורה חדשה]

על הברכה יעמדו

התורמים להפצת העלון

לקבלת העלון במייל (דוא"ר) לא לשלוח לעיל הפצ"ב

ניתן להעביר את העלון לשמות, לברכה והצלחה או לארציסטי

	 <p>Access Credit צ"ינג' סל' 02-6516090</p>	<p>הכל בשקל ~ חד בן אילן 43 יום - סל' 052-7619268</p>	<p>לע"ה הרב חיים זמן ביחסי"א"ר יצחק מל ר אברהם יצחק בן ר' צבי זמן הסקן והחא בילא חת ר' זמן חליל</p>	<p>לע"ה האשה מרים בת ר' דוד</p>	<p>לע"ה רח' דוד צבי ב"ר יצחק ז"ל נתיים ע"י בנו מנחם מירכ"ה ח"ו</p>	<p>לע"ה ר' יצחק הגדול בת ר' משה יצמיהו ע"ה</p>
<p>02-6257948 info@keshet-hareshet.co.il</p>	<p>קשת הרשת יחידת י"ח וקידום מכירות 02-5377177</p>	<p>גרפציק סל' 02-5002321</p>	<p>לע"ה ר' דוד ב"ר אברהם יעקב ז"ל נפטר ה' אלול</p>	<p>לע"ה ר' יחזקאל ב"ר צבי ז"ל ולחפא שולמה והנחלת לאה בת אציל תח"י נתיים ע"י בנו יחאל ורעשה ח"ו</p>	<p>לע"ה שמחה בת רחל יחזקאל בן עמומה</p>	

shiviti11@gmail.com

05276-10455 078-3331109 סל' ירשעיהו 7 ירושלים רח' ישעיהו שבתי בבית ד'

יהודי יקרו! אל תחזיקו סוכה לעצמך, הגן מוזנח להדפיס ולהפיץ את העלון באזור מגוריך ולהיות שותף לזיכוי הרבים. הפענוניים יקבלו את העלון במייל (אפשר גם ישירות לרופס) בקובץ להדפסה.

Anyone Interested in receiving Tiv Hakehila weekly in Hebrew or English should

Email - Sheldon@hpins.net Or | zeligk@gmail.com or text 718-349-7173